

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΕΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ. Ἐν Ἀθήναις φρ. 15.—Ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 16.—Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 25.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

—ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ΟΔΟΣ ΜΟΥΣΩΝ, Ἀριθ. 4, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν Πλατεῖαν Συντάγματος.—

ΑΠΟΧΩΡΗΣΙΣ ἢ ΑΠΟΧΩΡΙΣΙΣ;

Ὅσῳκίς μέχρι τοῦδε ὠμιλοῦμεν περὶ πολιτικῆς ἀποχωρήσεως ἠνοοῦμεν τὸ ἀντίθετον τῆς χειρουργικῆς ἀποχωρίσεως. Ἐν τῇ πολιτικῇ τὸ ἀποχωροῦν εἶνε πάντοτε τὸ ὑγιές, τὸ ἐλκύνον, τὸ δημοτικόν· ἐν τῇ χειρουργικῇ τὸ ἀποχωρίζόμενον εἶναι τὸ σεσηπὸς, τὸ ἀπωθοῦν, τὸ ἀποκρουστικόν.

Τί ἐγένετο προχθές, ὅτε ἡ ἀντιπολίτευσις δὲν ἐνεφανίσθη εἰς τὴν βουλὴν; Ἐγένετο ἀποχώρησις; Ὁχι. Διότι οὐδεὶς συνεκινήθη, οὐδεὶς ἐγράψεν, οὐδεὶς ἐκλαυσεν, οὐδεὶς ἐταράχθη. Πολλοὶ δὲν τὸ ἠννόησαν, περισσότεροι δὲν τὸ ἔμαθον. Καὶ ὅταν τὸ ἐσπέρας ὁ Αἰὼν ἀνήγγειλε τὴν ἀποχώρησιν αὐτὴν, ἐφάνη ὡς τι ἐπουσιῶδες, ὡς τι ἀνάξιον νὰ καθέξῃ θέσιν ἐν τῷ πρώτῳ διαφώρῳ καὶ αὐτῶν τῶν Ἡμερησίων Νέων τοῦ Βιθυνοῦ καὶ αὐτοῦ τοῦ Ὀλύμπου τοῦ Κοκοράβα.

Πόσα ἔτη παρήλθον ἀπὸ τῶν στηλιτικῶν! Καὶ τότε ἀπεχώρει ἀντιπολίτευσις. Ἄλλ' ἔρρευεν αἷμα, ἄλλ' ἐδόθη-σεν ὁ τύπος, ἄλλὰ συνεκινήθη ἡ Ἑλλάς, ἄλλ' ὠρθώθη ὁ λαὸς, ἄλλ' ἀνετριχίασεν ὁ θρόνος. Καὶ σήμερον;

Σήμερον δὲν ἔρρευεν οὔτε μελάνι! Διότι ἀπεχώρησαν, ἐνῶ ἡ σύνοδος τῆς βουλῆς ἐξέπνεεν, ὡς δειλοὶ ἀμαρτωλοὶ, ἀποσυρόμενοι ἀπὸ κλίνης ἐπιθανατίου, διότι φοβοῦνται μὴ συμπαρασύρῃ καὶ αὐτοὺς ὁ θάνατος, μὴ, παρὰ τὸν ἀνοιγόμενον τάφον, ἀνορυχθῇ καὶ ἄλλος, ὁ ἰδι-κός των. Καὶ εἶναι οἱ ἀποχωροῦντες καὶ δειλοὶ καὶ ἀμαρτωλοὶ. Καὶ διὰ τοῦτο ἀπεχώρησαν φοβούμενοι μήπως πρὶν κηρυχθῇ ἡ λήξις τῆς συνόδου ψηφισθῇ καὶ τὸ κατηγορητήριον, μὴ παρὰ τὸν τάφον τῆς βουλῆς ἀνοιχθῶσιν οἱ τάφοι των, αἱ πύλαι τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου. Καὶ διὰ τοῦτο φεύγουν, καὶ διὰ τοῦτο ἀποχωροῦν. Ὅλοι ὅμως ἀποσύρονται περὶ τοὺς ἀποχωροῦντας καὶ σχηματίζεται περὶ αὐτοὺς κενὸν, κενὸν προξενοῦν φρίκην. Καὶ ἀντὶ τῆς ἀνατριχίασῃς ὁ θρόνος, ἀνατριχιάζει ὁ λαὸς εἰς

τὴν διάβασιν αὐτῶν καὶ παραμερίζει, ὡς ἐὰν ἦσαν λεπροὶ, ὡς ἐὰν ἦσαν εὐλογιῶντες.

Δὲν ἐγένετο λοιπὸν ἀποχώρησις. Διότι τὸ ἀποχωρισθὲν ἦτο σεσηπὸς, εἶχε τὸ σπέρμα γαγγραινῆς καλπαζούσης, καὶ παρέλυε τὰς ἐνεργείας τοῦ ἄλλου σώματος. Ὅ,τι ἔλειψε δὲν ἀπεχώρησεν, ἀπεχωρίσθη· ἀπεχωρίσθη, ὡς μέλος πάσχον, ἀπαράλλακτα ὡς ὑπὸ τοῦ κ. Ἀρεταίου τὸν χειρουργικὸν πρίονα ἀποχωρίζεται εἰς ποὺς γαγγραινῶν, μίᾳ χεὶρ σεσηπνίχ.

Καὶ ἰδοὺ ὅτι, ἐνῶ μέχρι πρό ὀλίγων ἡμερῶν παρέλυεν ἡ ἐνέργεια τοῦ λοιποῦ σώματος, ἀπὸ τῆς προχθῆς ἡ ὑγεία εἰργάσθη καὶ παρήγαγεν. Παρήγαγεν εἰς δύο ἡμέρας τόσα, ὥστε πρέπει νὰ λυπούμεθα ὅτι ἡ ἀποχώρις δὲν ἐγένετο ἐνωρίτερον, ἵνα παραχθῇ ἐν ἀνέσει ἀκόμη ἐν, τὸ **κατηγορητήριον**.

Blowitz.

ΦΡΟΥ - ΦΡΟΥ

Ἡ διαβόητος δίκη Σκουζέ προχθῆς τὴν Παρασκευὴν ἀπὸ τὰς ὀκτῶ μᾶς εἶχε καρφώσει εἰς τὴν δημοσιογραφικήν μας ἔδραν ἐν τῷ Πλημμελειοδικεῖῳ μὲ ἡμίσειαν δωδεκάδα ζυμένων μολυβδοκοנדύλων, μὲ καλοκομμένας ταινίας χάρτου, μὲ ὀρεζίν, ἂν ὄχι Καλιβάν, τοῦλάχιστον Καννιβάλου, νὰ ἰδωμεν, ν' ἀκούσωμεν, νὰ μελετήσωμεν, νὰ φωτογραφήσωμεν τύπους μαρτύρων, νὰ συναρπάσωμεν ἐκφράσεις βλεμμάτων καὶ κινήσεις χειλέων, νὰ στενογραφήσωμεν τόνους φωνῶν, νὰ φωνογραφήσωμεν μαρτυρίας καὶ ἀποκαλύψεις. Ἄλλ' ἄφ' οὗ ἡ δίκη ἀνεβλήθη ἀπὸ τῶν 8 εἰς τὰς 4 μ. μ., ἄφ' οὗ μόλις ἤρχισεν εἰς τὰς 5 μ. μ., ἄφ' οὗ ἤκούσαμεν τὴν δραματικὴν ἀπαγγελίαν τοῦ Μπουφίδου καὶ τὴν νευρικὴν τοῦ Αὐλωνίτου, τὴν βραχνὴν φωνὴν τοῦ προεδρεύοντος Ἀγαπηνοῦ καὶ τὴν πλήρη πάθους ἀγόρευσιν τοῦ ἀντεισαγγελέως, Γουβέλη, ἄφ' οὗ ἀνενεώσαμεν ἐπὶ δύο ὥρας τὸν πνιγρὸν καὶ βαρύν

ἀέρα τῆς αἰθούσης τοῦ δικαστηρίου, ἀφ' οὗ ἐμουςχεύσαμεν ἀπὸ τὸν ἰδρωτὰ καὶ ἔπειτα ἐρριγίσσαμεν ἀπὸ τὰ ρεύματα τῶν ἀνοιχθέντων παραθύρων, ἀφ' οὗ εἶδομεν τὴν Ἑλένην Δεσποτάκη καὶ τὸν Σκουζέ, τὸ θῦμα καὶ τὸν δῆμιον—ὅπως εἶπεν ὁ Μομφεράτος, ἀφ' οὗ ὁ αὐτὸς Μομφεράτος εἶπε τὸν αὐτὸν Σκουζέ ἄτιμον καὶ ἄξιον τοῦ κατέργου, ἡ δίκη ἀνεβλήθη ἐπ' ἀόριστον ἐλλείψει τῶν κυριωτέρων μαρτύρων.

Εἰς τὴν προῤῥησινὴν συνεδρίασιν ὁ κ. Ῥηγόπουλος παρουσιάσθη ἐπὶ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ὡς φάντασμα τῆς Ραλλοῦς τοῦ Ὁδοιπόρου, φέρων ποδῆρη λευκὴν σινδὸνα καὶ προτείνων νὰ ριφθῇ πέπλος ἐπὶ τῶν γενομένων τῆς προτεράϊας· ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἔφθανεν ἡ σινδὸν νὰ σκεπᾶσθαι τὰ γινόμενα, ἀπερίφθη ἡ πρότασις.

Μετατίθεται ὁ λόχος τῶν πυροσβεστῶν ἀπὸ τοῦ παρὰ τὴν Ὁδὸν Σταδίου σκιεροῦ στρατῶνός του εἰς τὸ κτήμα Ρούφου. Βεβαίως οἱ στρατῶνες δὲν φυτεύονται ἐπὶ κεντρικῆς ὁδοῦ, ἢ ἂν εὐρίσκωνται φυτευμένοι μεταφυτεύονται· ἀλλ' οἱ πυροσβέσται δὲν πρέπει νὰ ᾔναι ἀκριβῶς εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως; Εἶναι ἀληθές ὅτι αἱ κουζίνας παρακειμένων οἰκιῶν τοὺς ἀπησχόλουν πολὺ, ἀλλὰ πυροσβέστης χωρὶς κουζίνα εἶναι πυροσβέστης χωρὶς ἀντίλιν.

Ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν φιλοξενεῖ ἀπὸ τινων ἡμερῶν, ἑκτακτον πρόσωπον, φεῦγον τὸ λιμποῦτι τῆς Ἀλεξανδρείας. Ὁ εὐγενὴς **Παύλ. ψ. Ἀθερινόπουλος** εὐρίσκεται μεταξύ ἡμῶν, incognito, μὴ λησμονήσας ὅμως ἐν τῇ φυγῇ του οὔτε τὸ παράσημον τοῦ τάγματός του.

Σολομώντος, οὗ εἶνε commerdatore, οὔτε μίαν γραμμὴν τῆς ὑψηλῆς ἀλληλογραφίας του, οὔτε ἐν πτερὸν τοῦ πέλους του. Ἐκ τῶν πτερῶν του μάλιστα φέρεται ἐν καὶ ἐπὶ τοῦ καθημερινοῦ πέλους του. Ἐν τῇ πλατεῖᾳ τοῦ Συντάγματος τῷ ἐγένετο ἡδὴ ἐνθουσιώδης ὑποδοχή. Ἡ δὲ συγκίνησις τῶν κατοίκων ὑπῆρξε τοιαύτη, ὥστε ὁ διαπρεπὴς παρ επιδημῶν κόμης Δε-Κάστρος ἀνεχώρησε, μὴ ἀντέχων εἰς τὴν συγκίνησιν τῆς προσεγγίσεώς του.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Ἐχει πολὺ ἄδικον ἡ **Νέα Ἐφημερίς**, ἥτις εἰς τὸν ὁδηγὸν τῆς ἡμέρας παραλείπει τὴν **Βουλὴν**, ἐνῶ ἀναγράφει ὅλα τὰ δημόσια θέαματα. Ἡ **Βουλὴ** κατήντησε πλέον τέλειον δημόσιον θέαμα καὶ λόγῳ διαρκείας ἀκόμη· διότι ἀπὸ τινος μόλις προηγείται κατὰ μίαν ὥραν, ὡς πρὸς τὴν λῆξιν ἀπὸ τοῦ **θεάτρο** τοῦ κ. Τσόχα.

Ἄλλως τε εἰς κανὲν ἄλλο θέαμα πλὴν αὐτῆς δὲν διαγείρονται ταυτοχρόνως ἐκ τῶν ἐντυπώσεων τῆς αὐτῆς παραστάσεως ὅλα τὰ συναισθήματα. Καὶ ὁ οἶκτος, καὶ ὁ γέλως, καὶ ἡ διάχυσις, καὶ τὸ ἔλεος, καὶ ἡ λύσσα, καὶ ἡ περιφρόνησις, καὶ ἡ ὀργή, καὶ τὰ δάκρυα, καὶ ὁ φανατισμός, καὶ ἡ εὐθυμία, καὶ ἡ **πεινὰ**.

Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ὁ ἐνθουσιασμός δὲν ἐπιφαίνεται πούθεν ἄλλῃ. Ἀλλ' εἶναι ἐπίσης ἀληθές ὅτι τοσαύτην

17

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

17

ΜΕ ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ ΦΟΥΣΤΑΝΙ

(Ἰδ. ἀριθ. 378)

Στάσις Λεωτσάκου.

Τὴν ἐπιούσαν τῆς ἐν τῇ γερουσίᾳ τολμηρᾶς διαδηλώσεως συνελήφθη καὶ ὁ γεροΚαλλιφρονᾶς.

Ὁ δὲ Λεωτσάκος ὡς ὑποπτος μετετέθη εἰς Σύρον.

Αἱ συνεδριάσεις τότε τῶν τὴν ἐπανάστασιν ἐκείνην διοργανιζόντων διεκόπησαν, αἱ δὲ συνεννοήσεις μεταξύ των ἐγένοντο δι' ἐμπίστων αὐτοῖς ἀτόμων, καὶ ἰδίως οἱ μανὰβιδες ἦσαν οἱ μυστικοὶ ἀγγελιοφόροι οἱ ἐκ τοῦ ἐνὸς οἴκου εἰς τὸν ἕτερον συνωμότην διαβιβάζοντες καὶ μεταφέροντες τὰς προφορικὰς καὶ ἐγγράφους συνεννοήσεις.

Οἶκος, ἐνθα προσωρινῶς πρό τινος ἔκειτο τὸ Δημαρχεῖον, ὁ τοῦ Μουρούζη λεγόμενος, εἶχε μετασχηματισθῇ εἰς ἐργοστάσιον φυσιγγίων, ἐν ᾧ νυχθημερὸν εἰργάζοντο ὁ Ἰωάννης Νάκης μετ' ἄλλων, εἰς τὴν κατασκευὴν τοιούτων.

Πρὸς ταῦτα κατεσκεύαζον καὶ **μπαλότα**, ἐξ ὧν ἐν οὗ σμικρᾶς διαστάσεως, ἦσαν δὲ ταῦτα πεπληρωμένα μόνον διὰ πυρίτιδος.

Τὰ μπαλότα ταῦτα ἢ τὰς μικρὰς ἐκρηκτικὰς σφαίρας ἐτοποθέτουσαν οἱ φοιτηταὶ εἰς τὰς κεντρικωτέρας ὁδοὺς κρύφα καὶ ἠναπτον διὰ τῶν σιγάρων τὰ ἄκρα τῶν φυτιλίων, ἐξ οὗ ἐπερχομένη ἡ ἐκρηκτικὴ ἔθετεν εἰς κίνησιν τὰς περιπολίας καὶ τοὺς ἐν τοῖς σταθμοῖς στρατιώτας.

Ἦτο τοῦτο μία διασκεδάσις διὰ νὰ θέτουσαν εἰς ἀμηχανίαν τοὺς λεγομένους βασιλικούς.

Τὸ μέγα μπαλότο εἶχον τοποθετήσῃ εἰς τὸν ἀπέναντι τῆς ἁγίας Εἰρήνης δρομίσκον, ὅπου νῦν ὑπάρχει μικρὸν παντοπωλεῖον.

Ἦτο ἐσπέρα τῆς ἀναστάσεως καὶ ὁ βασιλεὺς κατὰ τὸ σύνθημα ἔμελλε νὰ παραστῇ εἰς τὴν ἐν τῷ τῆς ἁγίας Εἰρήνης μητροπολιτικῇ ναῷ τελετῇ διὰ ν' ἀκούσῃ τὸ Χριστὸς Ἀνέστη, καθ' ἣν δὲ ὥραν ἐτελεῖτο ἡ ἀνάστασις ἐκτὸς τοῦ ναοῦ ἠνῆφθη τὸ μπαλότο καὶ μετὰ φοβεροῦ ἀληθοῦς κρότου συνεκλόνησεν ἅπασαν τὴν ἐκεῖ συνοικίαν, τρόμον τοῖς πᾶσιν ἐμποιῆσαν.

Ἐν τούτοις ὁ Ὁθων μικρὸν διαταραχθεὶς παρέμεινε μέχρι τέλους τῆς τελετῆς.

Ἡ ψυχραιμία τοῦ βασιλέως ἔκαμε τὴν Μαριγούλα ἐκεῖ εὐρίσκομένην νὰ φρενιάσῃ ἀπὸ τὸ κακὸ τῆς.

— Ἀκοῦς, ἔλεγε, πρὸς τὸν Δόσιον καὶ Ε. Δεληγεώρ—